

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

SESTADIENIS

Nr. 79 (4119)

Anykščiai,

1980 m. liepos mėn. 5 d.

Kaina 2 kap.

Šienapjūtės baruose

Kompleksinė mechanizacija — tai sparta ir kokybė

Vis siauresni belieka nupjautieji dobilių plotai „Anykščių šilėlio“ kolūkyje. Matyt, kol šios eilutės bus išspausdintos, kolūko šienploviai bus suguldę į pradalgius visas žemės ūkio naudmenyse subjuojusias žoles. Ypač smagiai bus pasidarbavę mechanizatoriai Jonas Sriubas ir Jonas Gadliauskas, vairavę E-301 tipo savaeigę šienapjovę: kasdien jie nupjaukavo po 10–15 ha vešlios žolės. Mažesnio našumo techniką valdo traktorininkai Algis Guobis, Antanas Stankevičius, bet darbštumui ir kantrybės šiedu vyrai turi nemažiau už kitus. Per dieną jie nupjaukavo po 6–8 hektarus.

Kaip niekas kitas, šilėliečiai tausoja deficitinę žolės vartymo techniką. Šiam darbui sezonui jie sugebėjo išsaugoti ir paruošti net keturis E-247 tipo vartytuvus. Jais apsiginklavus, pavyksta laiku apvartyti žolę, pakankamai ją apdžiojinti šienai ir šieniniui. Darbščiausi vartytojai — traktorininkai Bronius Vitkevičius ir Antanas Burneika.

Iki pat šienapjūtės pradžios kolūkyje stigo šieno rinkimo bei krovimo technikos. Daug pastangų teko įdėti kolūko pirmininkui Vladimir Sostakui, kol į mechanizacijos kiemą pagaliau

atkeliavo žadėtosios priekabos-rinktuvai NTVS-4. Si labai naši ir tobula technika buvo patikėta stropiems, rūpestingiems mechanizatoriams Kazimui Andrikoniui, Jonui Tylai ir Zigmui Pulokui. Neapsivilta: šie trys traktorininkai, anot kolūko pirmininko pavaduotojo Alvydo Diečkaus, per dieną surenką ir įveža į klojimus tiek šieno, kiek lauke jo pakrautų į priekabas 20 žmonių, darbuodamiesi ištisą savaitę. Kolūko valdybai atkrito rūpesčiai ieškoti šieno vežimui talkininkų. Daržinėse iš priekabų išverstą šieną krautuvas sukrauna ant aktyviosios ventilacijos ardynų mechanizatoriai Jonas Karvelis ir Antanas Andrikonis. Žmonėms su šakėmis tenka tik kiek palyginti, pasklaidyti bebaigiantį džiūti šieną prėsluose.

Sios savaitės viduryje kolūkyje buvo įvykdyta šieninio gamybos užduotis. Smul-

kindamas apvytusią žolę, daugiausia pasidarbavo mechanizatorius Albinas Strazdas, vairavęs T-280 markės smulkintuvą. Jo susmulkintą masę vos spėdavo vežti į tranšėją dviejų T-150K traktorių su talpiomis priekabomis ir dviejų MTZ tipo traktorių vairuotojai.

Ne per didžiausias stropių mechanizatorių būrys pirmąją 500 t talpos tranšėją sušlėgė per 4 dienas. Šiai dienai tranšėjoje jau sukaupta 1300 tonų šieninio. Prastinė žolė iš ne naudmenų bus konservuojama, panaudojant benzoinę rūgštį.

Sunkiau sekėsi iki šiol kolūko žolės miltų gamintojams. Pačiame darbų įkarštyje agregatą teko iš pagrindų remontuoti. Dabar žolės miltų gamybos grandis vėl baigia įveikti: per parą abi pamainos pagamina po 5–7 tonas granuliu. Šiomis dienomis baigiama įvykdyti jų pardavimo valstybei užduotis.

D. Binkys

Lenktyniavimas tarpūkiniame su s vienijime

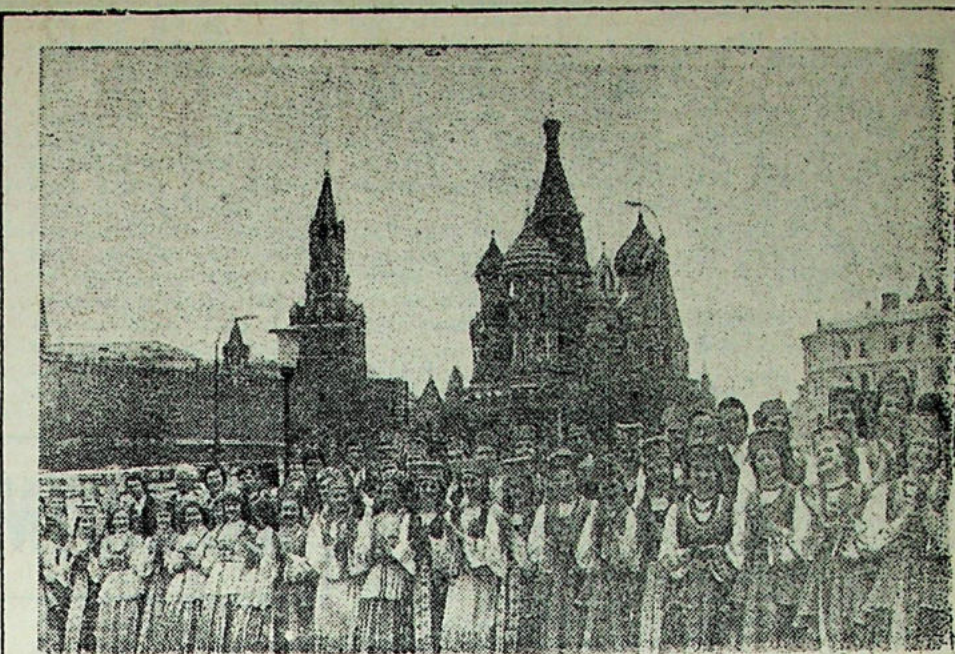
I Surdegio tarpūkinį susivienijimą įeina trys ūkiai. Šių ūkių partinės organizacijos ieško būdų, kaip užmegzti tarp kolektyvų kuo glaudesnius ryšius, organizuoti socialistinį lenktyniavimą už TSKP XXV suvažiavimo nutarimų, X-ojo penkmečio plano uždavinių įgyvendinimą.

Pradėjome nuo to, kad visų ūkių partinės organizacijos, pasitarusios su prosiąjungu ir kitu aktyvu, patiekė susivienijimo tarybai savo samprotavimus, kaip organizuoti lenktyniavimą, moraliai ir materialiai skatinti geriausių rezultatų pasiekusius susivienijimo darbuotojus. Susivienijimo taryba, remdama partinių organizacijų pateiktus projektus, įsteigė 11 pereinamųjų prizų ir premijų geriausių rezultatų per pusmetį pasiekusiems susivienijimo darbuotojams: melžėjai — už aukščiausius išmilžius, veršininkams — už išmilžius iki 6 mėn. ir vyresnio amžiaus veršelius už aukščiausią priešvorių per parą, veislinių kiaušinių prižiūrėtojams, gavusiems daugiausia paršelių ir pasiekusiems

aukščiausią atjunkomų paršelių svorį, penimų kiaušinių augintojams už aukščiausią priešvorių per parą, automašinos vairuotojui už aukščiausią išdirbį, skaičiuojant tonkilometrais 1 tonai sunkvežimio keliamosios galios. Be to, atsižvelgiama ir į naudingos ridos koeficientą. Mechanizatoriai nugalėtojai pripažinti už aukščiausius darbo rezultatus per pusmetį ir didžiausią pamainos išdirbį, atsižvelgiant į vairuojamo traktoriaus markę.

Be to, įsteigtas prizas geriausia jaunajam mechanizatoriui. Laukininkystėje nugalėtoju pripažįstamas daugiausia darbo dienų išdirbes žmogus.

Labai svarbu lenktyniavimo viešumas. Prieš kiek laiko lenktyniavimo nugalėtojai kiekvieną metų ketvirtį arba kas pusmetį būdavo paskelbiami susivienijimo leistame biuletenyje. Bet šito, atrodo, maža, nes biuletenis išleidžiamas retai ir jis tik parodo lenktyniavimo galutinį rezultatą, o pastebimesnės įtakos lenktyniavimo eigai neturi. Matyt, tikslingiausia yra jau bent kas mėnesį visų ūkių

Neseniai Suvažiavimų rūmuose Maskvoje koncertavo Lietuvos TSR Valstybinis akademinis nuspelnes dainų ir šokių ansamblis „Lietuva“.

NUOTRAUKOJE „Lietuvos“ ansamblio artistai Maskvoje.

A. Konkovo (ELTA) nuotr.

SOCIALISTINIO LENKTYNIAVIMO BARUOSE

Kaip sekasi asfalto gamintojams?

Ukmergės kelių statybos valdyba jau keli metų ketvirčiai paeiliui pripažįstama geriausia giminingų organizacijų tarpe visoje respublikoje, na o ukmergiečių kolektyve jau kuris laikas socialistinio lenktyniavimo priešakyje tvirtai žengia Kavarsko apylinkėse įsikūrusi Riklikų asfaltbetonio bazė. Kaip šiandien sekasi jos darbuotojams?

— Ačiū, neblogai, — šypstelėjo darbų vykdytojas Jonas Maneika ir pateikė keletą skaičių. — Praėjusio mėnesio asfalto gamybos planas įvykdytas 150 proc., dar geriau padirbėjo gelžbetonininkai, kurie savo planines užduotis įvykdė net 250 proc.

Kad skaitlytojui būtų lengviau spręsti apie kolektyvo parodytas pastangas, priminsiu, jog vien birželio mėnesį iš bazės iškeliavo per 6 tūkstančius tonų aukštos kokybės asfalto. Kelių statyboje taipogi neišsiversi be gelžbetoninių konstrukcijų. Jų Riklikuose per minėtą laiką buvo pagaminta 200 kub. m (vietoj užduotų planuotų 80).

Darbų vykdytoji Jonai Maneika ir belieka užduoti tradicinį klausimą — kam iš gamybininkų sekėsi geriausiai į ką šiandien lygiuojasi asfaltbetonio bazės kolektyvas?

— Nebe pirmą sykį vardinant darbštuolius minime kavarskiečių pavardes: tai asfalto operatoriai Pranas Butkus, Vytautas Zabiela, gelžbetonio gamintojai Alfonsas Aviža, Stasys Varanavičius, Jonas Sapola bei eilė kitų nuoširdžių ir sąžiningai besidarbuojančių vyrų.

Rugpjūčio pabaigoje riklikiečių gaminamas asfaltas atkeliauja ir į mūsų rajoną: bus išasfaltuota eilė gatvių Anykščių mieste, juodąja danga pasidengs keletas kolūkinų gyvenviečių.

K. Litvinas

L. Vakarlis

Naikinkime bulvių kenkėjus

Būtina visiems gyventojams sodybinuose sklypeliuose, pasirodžius Kolorado vabalui ar jo lervoms, pastūpinti jų sunaikinimui.

Chemikalus kovai su Kolorado vabalu galima įsigyti Anykščių mieste pas J. Dalindą, gyvenantį Vienybės gatvėje Nr. 48, Kavarsko mieste pas J. Malaiškienę ir Troškūnų mieste pas A. Aleknavičienę. Šie darbuotojai išduoda insekticidus nuo 19 iki 21 valandos darbo dienomis.

Vienam arui bulvių pasėliui andoroti reikia 15 g chlorofoso. Į kibirą vandens dėti 30 g šio chemikalo.

Primename, kad pūrkiant sodybinuose sklypuose bulves, būtina laikytis visų saugaus darbo taisyklių. Būtina dėvėti kombinezoną ar darbinį chalātą, be to, ant burnos užsidėti marlinį tvarstį ir dėvėti gumines pirštines. Kategoriskai draudžiama skiedinį taškyti šluota. Kartu su chemikalais galima įsigyti ir nugarinius purkštuvus.

Kilus kokiems nors neaiškumams dėl Kolorado vabalų naikavimo, prašome kreiptis į rajono Žemės ūkio valdybą telefonu 5-14-30.

V. Baranauskienė,
agronomė

Dobilienose artojai

170 hektarų žiemkenčių Levaniškio kolūkyje numatyta sėti po daugiamečių žolių. Vos suvežus pagrėbstat, į šias dobilienas įvažiuoja mechanizatoriai Simanas Radevičius ir Domas Mikėnas, prie viksrinių traktorių prisikabinę plūgus. Siedu vyrai yra nuskutę jau trečdajį žiemkenčių sklytų dobilienus. Po to jos bus kultivuojamos, lyginamos, giliau perariamos tokiu metu, kad iki žiemkenčių sėjos spėtų susigulėti.

K. Butkus

Vėlyvo rudens lietus be paliovos prausia Juozo Zilinsko veldą, nuo glitans purvo pasunkėja batai. Bet vidurnaktis žmogų išviliojo ne šiaip sau. Žino Juozas, kokio tikslo skatinamas jau šianakt turi pasiekti Traupį, su kuo susitikti.

Priėjęs trobą, atsargiai pabarbeno į langą. Vieną kartą, kitą...

— Kas čia? — užu lango atsiliepė nerimastingas moteriškas balsas.

— Tai aš, Zilinskas, įleisk...

Prasivėrus langui, svečias įsmuko į vidų, nes Eleonora Misikonienė suprato, kad alidarius duris, gali išgirsti trobos šeimininkas, pas kurį jie, Misikoniai, kaimpininkais buvo.

Suvokęs, kad jos vyro Povilo šjysk nesurado, nes jis uždarbiaut kaip stalius pas kitus nusigaudavo, Juozas išsitraukė iš užančio pundeį suvyniotų popierių ir perduodamas Eleonora, tepasakė:

— Va, atnešiau Povilui „dovanų“. Jisai žinos, ką toliau daryti.

Eleonora bematant atkelią grindų lentą ir po ją paslėpė „dovanas“. Ji kiekvieną

syk pastebėdavo, kad po tokių lauktuvių — partijos atsisaukimų pragiedrėdavo Povilo akys, kad ne viską pati žinodama, vistik širdimi nusigaudavo, jog jos Povilas pasirinko pavojingą kovos kelią.

— Į Skauradus man dar reikia nusikasti. Tai gal parodytum, kaip tiesiau patikyt, — paprašė Zilinskas.

Moteriškė palydėjo, viską nusakė.

Medžiai krovė ant šakų pirmuosius pumpurus. Vieną 1938 metų bundančio pavasario pavakarį pas Povilą Misikonį užsuko Juozas Zilinskas. Išdėstęs reikalą ir perdavęs raudoną vėliavą, Povilui tepasakė:

— Padaryk taip, kad ją visi matytų.

Išaušo Gegužės Pirmosios rytas. Traupio miestelyje ant telefono laidų plaukštė raudona vėliava. Susirinko nemažas smalsuolių būrys. Žmonės pašaipiai stebėjo iš pkyčio trypsiančius policininkus ir vietinius šaulius, kurie taip ir nesugebėjo sužinoti, kas išdrįso vėliavą iškabinti.

Pasvirusios rugių varpos jau brandino laukuose grūdą. 1940 metų vidurvasario įvykiai tarsi susisaukdami su skaidriais saulės spinduliais

į darbo žmonių širdis pabėrė džiaugsmo šilumą. Lengviau atsikvėpė ir buvę juostininkiečiai — komunistai pagrindininkai: pagaliau, trūko priespaudos grandinės ir išsipildė jų siekiai. Atėjo metas kurti, statyti naują gyvenimą. Tarybų valdžiai remiant buvę beturčiai tapo savo likimo šeimininkais.

Į Raguvą atvyko Panevėžio apskrities partijos komiteto instruktorius Henrikas Bencikovičius. Jis padėjo sukurti valsčiuje Tarybų val-

padėkos žodžiai Tarybų valdžios. Komunistų partijos adresu buvo giliai sušildyti širdimi.

Netrukus Stanislovui Stulginskui pavedamas gana atsakingas darbas — vadovauti valsčiaus žemės dalinimo komisijai. Šios komisijos nariais tampa buvę kaimynai, pagrindžio kovų dalyviai — Juozas Zilinskas, Petras Sargautas, traupietis Antanas Ulevičius. Kupinome džiugių vilčių ir džiugėsio akimis pasitikdavo žemės

narys Vladas Radzevičius. Saugoti liaudies turtą buvusiam Petuchausko dvare darbo žmonių valdžia paveda traupiečiui komunistui Povilui Misikonui. Ne vienam iš to meto tarybinių aktyvistų stigo patirties ir žinių. Bet, kaip pamena Stasys Stulginskas, (jam vėliau buvo patikėtos jau Panevėžio apskrities žemės komisijos pirmininko pareigos), tie aktyvistai darbą atlikdavo neprasileidami su sąžine, išlikdami dorais, principingais žmonėmis. Jie ir tuomet turėjo praeiti tikrąjį išbandymų kelią niekieno neprimintais takais, giliai tikėdami šviesesne rydiena.

O nereto iš jų gyvenimo gijos jau nutrūko pirmosiomis vokiškosios okupacijos dienomis. Nespėjusį pasitraukti į šalies gilumą Raguvos valsčiaus partorgą Kazį Baltušniką areštavo baltaraiščiai ir, įgrūdę į Raguvos daboklės rūšį, jį nužudė. 1941 metų vidurvasary nuo buržuazinių nacionalistų paleistų šuvių užgeso Povilo Misikonio gyvybė. Bet kiti tarybiniai aktyvistai tęsė kovą. Kurį laiką pasislėpęs, Stanislovas Stulginskas susirišo su „Gražinos“ partizanų būrio kovotojais ir su ginklu rankose kovojo Troškūnų apylinkėse liaudies keršytojų gretose.

Prie Juostininkų aštuonmetės mokyklos žuvusio žemiečio, komunisto Kazio Baltušniko ir kitų juostininkiečių, kritusių nuo buržuazinių nacionalistų rankos, atminimui įamžinti pastatytas

paminklinis akmuo. Jau du kartus šiame kaime buvo suaruštos įsimintinos žemiečių šventės. Į jas atvykę komunistai pogrindininkai Stanislovas Stulginskas, Juozas Zilinskas, Raguvėlės tarybinio ūkio žemdirbiai ir moksleiviai pagerbia žuvusių tarybinių žmonių atminimą, pasidžiaugia Tarybų valdžios metais iškovotais pasiekimais, įvykusiomis džiugiomis permainingomis tėviškėje.

Tų permainų liudinininką ir aktyvų gražesnio gyvenimo kūrėją Stanislovą Stulginską atmintis neretai sugrąžina ir į pirmuosius pokario metus, į kaime vykusios kolektyvizacijos laikmetį. Partinio darbuotojo kelias nebuvo rožėmis klotas, juo labiau, kad ir klasių kovos sąlygomis neretose išvykos į kaimą tam tikrais pavojais buvo lydimos. Rozalimo valsčiaus partorgas, partijos Panevėžio apskrities komiteto instruktorius, po mokslo dvi mėnesiai partinėje mokykloje, partijos rajono komiteto sekretoriaus darbas tik ką įsikūrusiame Troškūnų rajone, pagaliau partijos komiteto sekretoriaus postas Jolimesniam nuo gimtinės Jonišio rajone. Tai ne šiaip sau anketiniai įrašai jo gyvenimo biografijoje. O teisingiau pasakius, tąsa to reikalingiausio darbo, kurį pradėjo dar savo neramioje jaunystėje. Tai, ko nespėjo atlikti jo artimiausias kovos draugas Kazys Baltušnikas ar kiti bendraminčiai, jis stengėsi savo darbuose ir siekiuose įprasminti.

Greta 8 medalių, kovos ir darbo įvertinimo ženklų, Stanislovas jau gerokai per šešiasdešimt perkopes, bet tvirtu sudėtimi ir gana palankių įdėsių žmogus suranda aplanke ne vieną jam adresuotą LKP Centro Komiteto, LTSR Ministrų Tarybos ir LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo sveikinimą. Ir ryšium su Šnolio revoliucijos šėšiasdešimtmėčiu, ir Tarybų valdžios Lietuvoje ir LKP įkūrimo 60-mečio ir kitų įžymių sukačių proga. Greta jų šiemet gautas Lenino garbės raštas.

Dažnai moksleiviai jį, Panevėžyje gyvenantį Antaną Ulevičių bei kitus partijos veteranus pasikviečia į svečius. Tokių šiltų susitikimų metu dalinasi jie mintimis apie praeitį, apie kovos, išbandymų pareikalavusį kelią, kuriuo eita vardan gražaus, veržlaus dabarties gyvenimo.

ISBANDYMŲ KELIU

S. Vinciūnas

džios įstaigas. Valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininku paskiriamas Kazys Baltušnikas, kiek vėliau jis tampa šio valsčiaus partorgu.

Į organizuojamą Raguvos aikštėje mingą gausiai susirinko ne tik šio miestelio, bet ir aplinkinių kaimų žmonės. Neretas iš jaunų žmonių čia atvažiuo su dviračiais, papuoštais raudonomis vėliavėlėmis.

Prisimindamas tą prieš keturiasdešimt metų įvykusį mingą, Stanislovas Stulginskas jau negali dabar smulkiau atkurti savo atmintyje, apie ką tada mingėje kalbėjo ir Henrikas Bencikovičius, ir Kazys Baltušnikas, ir jis pats. Bet gerai žino, kad tąsyk džiaugsmui nebuvo ribų, kad išskirti

dalinių atstovus vargą ir skurdą patyrę biedniokai, kai tie iš dvarponių ir buožnių valdų atrėžė Tarybų valdžios vardu apdalindavo valstietį po šešto ar aštuoneto hektarų žemės sklypams. Tokį neužmirštą, įsimenantį vaizdą Stanislovas matė lenkydamasis Titeikiuose, kai dalino dvarininko Straževičiaus valdas. Gavę daugelį metų išsivažę žemę, džiaugėsi Antanas Šileika, Jurgis Janulis ir daugelis kitų varguolių, turėjusių iki tol vos po vieną ar porą hektarų nuosavos žemės. Raguvos valsčiui priklausiusiam Raguvėlės dvare įkuriamas tarybinis ūkis. Jo direktoriumi tampa buvęs šio dvaro kumetis, tik ką sukurto žemės ūkio dalinimo komisijos

1940 metais Juostininkų apylinkės homjaunimo aktyvistai kartu su partiniais darbuotojais nusifotografavo prie Kirmėlių pradinės mokyklos, kurioje buvo surengtas vakaras. (Šioje nuotraukoje Stanislovas Stulginskas pirmoje eilėje iš dešinės trečias).

Prasmingos moksleivių dienos

Idomiai ir prasmingai leidžia atostogų dienas Anykščių J. Bilūno vidurinės mokyklos moksleiviai, įkūrę „Lenino keliu“ kolūkyje savo darbo ir poilsio stovyklą „Jaunystė“. Moksleiviai ravėjo runkelius, pašarines morkas, švarkę gamybinių pastatų aplinką, dirbo kitus darbus. Laisvalaikio metu organizavo išvykas, poilsio vakarus, susitikimus su „Lenino keliu“ kolūkio darbo pirmūnais, kovų veteranais.

Penktadienį buvo nuleista moksleivių darbo ir poilsio stovyklos vėliava. Į iškilmingą stovyklos uždarymą atvyko „Lenino keliu“ kolūkio vadovai, Anykščių J. Bilūno vidurinės mokyklos direktorius V. Bražėnas, Aktyviausiems talkininkams Valentinai Burksaitytei, Gražinai Zilinskaitei, Danguolei Repeškaitei, Audronei Gadliauskaitei, Edmundui Kvasauskui, Dianai Tulauskaitei ir kitiems buvo įteiktos piniginės premijos, keletas moksleivių apdovanoti LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštais. Stovyklos viršininkas mokytojas A. Puodžiūnas pasveikino moksleivius — socialistinio lenktynavimo nugalėtojus, jiems įteikė originalius atminimo medalius, prizus.

Darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ nariai atliko montažą, deklamavo lietuvių poetų eiles, skaitė žemdirbiams.

Šią savaitę „Lenino keliu“ kolūkyje įsikurs darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ antroji pamaina.

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas A. Slavenskas jau-

nesiems talkininkams padėjo už jų stropų darbą, palinkėjo sėkmės naujaisiais mokslo metais. Apie tai, kokią reikšmę turi moksleivių darbinis auklėjimas, darbo ir poilsio stovyklų organizavimas, kalbėjo Anykščių J. Bilūno vidurinės mokyklos direktorius V. Bražėnas. Aktyviausiems talkininkams Valentinai Burksaitytei, Gražinai Zilinskaitei, Danguolei Repeškaitei, Audronei Gadliauskaitei, Edmundui Kvasauskui, Dianai Tulauskaitei ir kitiems buvo įteiktos piniginės premijos, keletas moksleivių apdovanoti LLKS Anykščių rajono komiteto garbės raštais. Stovyklos viršininkas mokytojas A. Puodžiūnas pasveikino moksleivius — socialistinio lenktynavimo nugalėtojus, jiems įteikė originalius atminimo medalius, prizus.

Darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ nariai atliko montažą, deklamavo lietuvių poetų eiles, skaitė žemdirbiams.

Šią savaitę „Lenino keliu“ kolūkyje įsikurs darbo ir poilsio stovyklos „Jaunystė“ antroji pamaina.

B. Vytaitis

Idomiai prabėgo birželis

Mes, Anykščių antros vidurinės mokyklos dešimtos klasės mokiniai, talkininkavome „Anykščių šilelio“ kolūkio žemdirbiams.

Suvestinių rezultatai rodo, kad stovyklautojai padirbėjo nemažai. Per visą mėnesį kiekvienas maždaug uždėjo po penkisdešimt rublių.

Pilniant VLKS Centro Komiteto ir TSRS Svetimo ministerijos nutarimui, mūsų stovykloje birželio 14 d. buvo suorganizuota spartaus darbo diena, kurios metu įdaris uždėję lėšų bus skiriamas sąjunginės mokyklinio komjaunimo aktyvo stovyklos statybai.

Stovykloje mes ne tik dir-

bome, bet ir turiningai praleidome laisvalaikį. Vieną popietę suruošėme ekskursiją po Viešintą, aplankėme televizijos stotį. Nuvykome pas liaudies dailininką A. Bivainienę, kuri mums parodė nuostabių savo paveikslus.

Ekskursija po Svėdasų miestelį taip pat visiems paliko gerą įspūdį. Mokytojas T. Kazlauskas papasakojo apie Svėdasų miestelį, apie garsius žmones, užaugusius gražioje Svėdasų žemėje. Lydimi mokytojo T. Kazlauskas aplankė Malaisių kaimą, vietas, kurios yra aprašytos Vaižganto raštuose.

Laisvalaikio rengėme susitikimus su vietiniais žmonėmis. Buvome pasikvietę mokytoją B. Atkočių, kuris papasakojo Burbiškio dvaro istoriją, kumečių sunkią dalį.

A. Kisieliūtė,
N. Narkevičiūtė,
moksleivės

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

(Praneša vietiniai laikraščiai)

JUODOJO AUKSO PERDIRBIMUI

Mažeikių naftos perdirbimo įmonėje dabar karštos dienos ne tik tiems, kas atlieka baigiamuosius montavimo ir derinimo darbus prie pagrindinio pirmojo komplekso įrenginio. Termofikacinės elektrinės statytojai, pralenkdami planinius terminus, ruošia antrąjį turboagregatą. Pirmasis jau duoda gamyklai karštą vandenį, technologinį garą ir elektros energiją. Elektrinės statyboje, informuoja „Pergalės vėliava“, šiemet nupatyta atlikti darbų už 5,5 milijono rublių.

ENERGETIKOS MILŽINO PAPĖDEJE

Prie Kauno marių atliekantį penkmetį iškilis Kaišiadorių hidroakumuliacinė elektrinė, savo pajėgumu beveik prilygstanti Elektrėnų VRE. Dabar kasama dauba, kurioje stovės pagrindinis elektrinės korpusas. Ji pasiekė 70 metrų gylį. Net 35 metrai daubos bus žemiau Kauno marių.

O netoliese šimto metrų aukštyje virš marių paviršiaus įrengiamas viršutinis hidroakumuliacinės elektrinės baseinas. Jame bus galima sukaupti apie 37 milijonus

kubinių metrų vandens, kuris, krisdamas į turbinas, gamins elektros energiją.

Kol kas statyboje dviem pamainomis darbuojasi apie pustrčio šimto žmonių. Netrukus, pažymi laikraštis „Į komunizmą“, jų skaičius padidės beveik dešimteriopai.

VIRŠPLANINĖ KIAULIENA

Sėkmingai dirba Kapsuko rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio gyvulininkystės kompleksio kolektyvas. Praėjusiais metais, informuoja „Naujasis kelias“, valstybei parduota 1170 tonų mėsos, iš jų 200 tonų virš plano. Komplexo metinės pajamos prašoko 2,3 milijono, o pelnas — 290 tūkstančių rublių.

Per pirmuosius šių metų mėnesius taip pat realizuota

šimtas tonų viršplaninės kiaulienos. Penimų kiaulių paros priesvoriai vieni geriausių rajone — 608 gramai.

VISI SU BRANDOS ATESTATAIS

Kaune jau yra nemažai gamybinių kolektyvų, kur visi jauni darbininkai turi brandos atestatus. Tai „Saulės“ chemijos-farmacijos fabrikas, vienas pirmųjų mieste iškovojęs komunistinio darbo įmonės vardą, „Kotono“ kojinių fabrikas, Darbo Raudonosios Vėliavos ordino „Drobės“ vilnos, „Lietko“ susivienijimai ir kt. Šį penkmetį, praneša „Kauno tiesa“, maždaug penki tūkstančiai miesto jaunųjų gamybinių baigė vidurinį mokslą.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS
DARBAS

TARPTAUTINĖ KOOPERACIJOS DIENĄ PAŽYMINT

Kasmet pirmąjį liepos šeštadienį pažymima Tarptautinė kooperacijos diena.

Ivairios kooperatinės organizacijos veikia daugiau kaip 130 pasaulio šalių ir jungia virš 500 mln. narių. Tarptautinis kooperatinis aljansas, tarp kurio narių stambiausia organizacija — Tarybų Sąjungos vartotojų kooperacija visada pasisako už tarptautinio įtempimo mažinimą ir taikų sambūvį.

V. Leninas yra pasakęs, kad „Kooperacija — tai didžiulis kultūrinis palikimas, kurį reikia branginti ir juo naudotis“. V. Leninas laikė kooperatyvus tomis organizacijomis, kurios paruošia dirbančiuosius savarankiškam ūkinių klausimų sprendimui.

Socializmo sąlygomis kooperacija tapo stambia ūkiškai-visuomenine organizacija, užsilimančia įvairiašakę veikla: prekyba, visuomeninio maitinimo, paruošimo, gamyba ir pan. Lenino ordinas, kuriuo apdovanoja šalies vartotojų kooperacija, rodo, kaip aukštai partija ir vyriausybė vertina kooperacijos darbą.

Siemet Tarptautinės kooperacijos dienos šventę sutampa su didžiule lietuvių tautai švente, t. y. 40-mečiu, kai Lietuvoje atkurta Tarybų valdžia.

Jeigu apžvelgsime mūsų rajono kooperatinės prekybos kelią, tai jis prasidėjo pokario metais, o 1948 m. sausio mėn. 1 d. buvo įkurta Anykščių apskrities vartotojų kooperatyvų sąjunga, kuri savo sudėtyje jungė: Anykščių, Kavarsko ir Troškūnų vartotojų kooperatyvus, paruošų kontorą. Tačiau tai dar nebuvo stipri organizacija ir todėl po to įvyko keletas reorganizacijos momentų. 1955 m. balandžio mėn. vėl buvo įkurta Anykščių rajonų kooperacija, kurios sudėtyje buvo Anykščių vartotojų, Debeikių, Svėdasų kooperatyvai ir universalinė parduotuvė. Tuometinė Rajonų kooperacijos metinė prekių apyvarta

sudarė apie 400 tūkst. rub. Silpną buvo materialinė-techninė bazė. Prekybos tinklą sudarė vos keletas parduotuvių.

Su didele pagarba mes prisimename pirmuosius Rajonų kooperacijos darbuotojus ir valdybų pirmininkus H. Siaučūną, J. Puodžiūną, B. Puštelį, kurie pradėjo sunkių rajono kooperacijos kelių. 1956 m. Rajonų kooperacijos valdybai pradėjo vadovauti Vaclovas Purlys, kuris rajono kooperatyvų sąjungai vadovavo iki 1973 metų ir dabar sėkmingai darbuojasi kooperacijos sistemoje. Klausantis jo pasakojimų, tenka sugrįžti į praeitį, įsivaizduoti tą darbą, kai visas prekybos pristatytį arkliniu transportu, o vėliau pusantratone automašina. Dabartinis metu vien duonos išvežiojimui yra 10 automašinų, o prekybos vežioja beveik 60 automašinų.

Rajonų kooperacijos sistemoje darbuojasi daug darbo veteranų. Beveik 30 metų kooperacijai pašventė V. Zemaitienė, Vl. Puodžiūnas, K. Slizauskas, M. Gališankienė, po 25 metus kooperacijoje darbuojasi Z. Sermukšnienė, D. Nemickienė, A. Tvlienė, E. Kruopienis, J. Balašytė. Daugiau kaip 20 metų dirba E. Janušienė, J. Simaškinė, A. Krikštonienė, J. Pažarskienė, V. Seibokienė, A. Pilkauskaitė, J. Zebulis ir daugelis kitų. Jau 15 metų praejo, kai kooperacijos pradėjo dirbti darbuotojai A. Striukienė, G. Urbonavičienė, G. Puzinienė, A. Karvelienė ir daugelis kitų, beveik 1200 darbuotojų, šiuo metu dirbančių mūsų sistemoje.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė pastovų ir didelį dėmesį skiria darbo žmonių gerovės kėlimui, tuo tikslu neseniai buvo priimtas TSKP CK ir TSRS MT nutarimas „Dėl priemonių prekybai vystyti“. Lietuvos KP CK VI plenumas apsvaistė klausimą „Dėl respublikinės prekybos ir buitinio gyventojų aptarnavimo būklės ir priemonių toliau gerinti“.

Per eilę metų keitėsi kooperacijos apimtis ir materialinė techninė bazė. Šiuo me-

tu rajone veikia 92 prekybos įmonės su 7270 kv. m prekybos ploto ir 40 visuomeninio maitinimo įmonių (nėskaityt sezoninių). 1977 m. įsteigtas ūkiskaitinis visuomeninio maitinimo įmonių susivienijimas. Iš pagrindų pasikeitė Troškūnų, Kavarsko miestelių prekybos įmonės. Artimiausiu metu bus baigtas tvarkyti Svėdasų gyvenvietės prekybos tinklas. Esame dėkingi „Pirmyn į komunizmą“, M. Melnikaitės“ kolūkių valdyboms, kurios artimiausiu metu žada užbaigti statyti parduotuves, valgyklas. Baigiama statyti parduotuvę buvusiame „Ažuolo“ kolūkyje, pionierių stovykla Mickūnuose. Artimiausiu metu pradėsime statyti parduotuvę su bendrabučiu Anykščiuose. Tačiau prekybos bei visuomeninio maitinimo tinklą kaime dar turėsime plėsti ir gerinti žymiai sparčiau.

Zymiai pasikeitė kooperacijos darbo sąlygos, specifiška bei darbų apimtis. Šiandien mūsų rajone per prekybos ir visuomeninio maitinimo tinklą parduodama prekių beveik už 36 milijonus rub. ir vienos dienos prekių pardavimas siekia 100 tūkst. rub. Šiais metais vienam rajono gyventojui numatoma vidutiniškai parduoti prekių už 843 rub., tai 160 rub. daugiau, negu šio penkmečio pradžioje. Rajono gyventojams per parą pagaminame vidutiniškai 15 t. įvairių duonos, pyrago gaminių. Zymiai išsiplėtė paruošinė veikla. Sustiprėjo ir išaugo vadovaujančių kadrų sudėtis.

Sėkmingai buvo vykdomi prekių pardavimo planai visais X-ojo penkmečio metais. Pastoviai sėkmingai darbuojasi Troškūnų, Kavarsko VK ir Prekybos centro darbuotojai. Palyginti su IX-oju penkmečiu, išaugo atskirų prekių pardavimas: mėsos 126 proc., pieno ir jo gaminių 148,3 proc., žuvies konservų 145,7 proc., konditerijos 124,4 proc., šilkinių audinių 147,2 proc., gatavų drabužių 128,1 proc., baldų 140,2 proc., kilimų 223,2 proc., juvelyrinių gaminių

218 proc. Išaugo prekybos apimtys, išaugo darbuotojų skaičius, sustiprėjo partinis vadovavimas. Šiuo metu prekybos sistemoje dirba daugiau kaip 70 partijos narių. Sėkmingai vystomas socialistinis lenktyniavimas. Rajono kooperacijos darbuotojai ne kartą tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais tarp rajonų. Tai pasiekta nuosirdaus viso darbuotojų kolektyvo darbo dėka. Kooperacijos šventės dieną Rajonų kooperacijos valdyba pagrįstai džiaugiasi darbo pirmūnais: J. Budreika, K. Butėkienė, E. Genienė, A. Gvazdaite, V. Katinu, J. Meškauskas, J. Pakšienė, J. Mauzur, J. Rutkauskienė, J. Zukauskas, G. Aukštuoliene, D. Padelevičiūtė, G. Urbonavičienė, R. Slavinskiene, G. Labakoju ir daugeliu kitų.

Noris palinkėti visam darbuotojų kolektyvui geros sėkmės darbe, stiprios sveikatos ir išreikšti įsitikinimą, kad visi rajono kooperacijos darbuotojai nepagalės jėgų ir energijos ir padarys viską, kad rajono gyventojai ir atvykę svečiai mūsų darbu būtų patenkinti.

J. Raupys

Anykščių rajonų kooperacijos valdybos pirmininkas

VIENA IŠ GERIAUSIŲ

Pirkėjai gerai žino Anykščių prekybos centro universalinės parduotuvės vaikų rūbų skyriaus vedėją Onutę Orlovienę. Visada linksma, paslaugi, draugiška Onutė mėgstama, gerbiama savame kolektyve. Skyrius kas mėnesį, ketvirtį įvyko ir viršija prekybos planus. Skyriaus salėje ir sandėlyje ideali tvarka.

Neseniai Rajonų kooperacijos partiečiai priėmė Onutę Orlovienę kandidatę į TSKP narius. Jos nuotrauka — Prekybos centro garbės lentoje.

J. Mažgalvienė

Vasaros maršrutai IDOMU KELIAUTI

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ profsąjunginės organizacijos komitetas ir administracija aktyviausiems meno saviveiklos dalyviams, darbo pirmūnams suorganizavo lėktuvu ekskursiją į miestą didvyrių Novorosijską. 28 žmonių grupė, vadovaujama rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojos O. Galiauskaitės, turėjo progos susipažinti su miestu Juodosios jūros pakrantėje.

Per tris ekskursijos dienas aplankė mieste ir jo apylinkėse vykusią mūsų vietos, paminklų, pastatų žuvusiems tarybiniam kariaus už mūsų Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę.

Novorosijskiečiai didžiai gerbia Didžiąją Tėvynės kare žuvusių kovotojų atminimą, prie didingų paminklų žydi rožės. Didvyrių aikštėje, esančioje miesto centre, prie didingo paminklo vadotojams kas 20 minučių pasikeičia miesto mokyklų moksleivių garbės sargyba, kas valandą skamba gedulinga muzika.

Pabuvojome prie Novorosijsko-Suchumi plento arkos, iš kurios kyšo keturios karių rankos, tvirtai laikančios į viršų vamzdžiais iškeltus automatus, o iš jų rusena amžinoji ugnis. Kaip tik toje vietoje buvo sustabdytas priešo veržimasis į priekį ir ši vieta vadinama „Nė žingsnio atgal“. Salia, kaip relikvija būsimosioms kartoms, stovi dviejų aukštų mūriniai pusiau sugriauti Novorosijsko cementininkų kultūros rūmai, kurių atidarymas turėjo įvykti 1941 m. birželio 22 d., tačiau ši ceremonija neįvyko, nes ją sutrukdė prasidėjęs Didysis Tėvynės karas.

Lankėmės prie labai gra-

žaus kalnų ežero Abrau, esančio 900 metrų aukštyje virš jūros lygio.

Gilų, neišdildomą įspūdį paliko apsilankymas „Mažosios žemės“, kurios teritorija 30 kvadratinų kilometrų. Čia 225 dienas ir naktis vyko kautynės, kurios pasibaigė visišku okupantų sutriuškinimu.

Čia mes pabuvojome prie gražaus obelisko, pastatyto kritusiems didvyrių mirimui. Mažosios žemės gynėjams. Aplankėme ginklų muziejų, kur susipažinome su ginkluote, kuri buvo panaudota mūsų dės „Mažosios žemės“. Pabuvojome prie paminklo-kalendoriaus, kuris pastatytas 1943 m. balandžio 17—25 dienų mūsų įamžinimui.

Važiavome keliu, kuris elna taip vadinamu „Mirties slėniu“ iki „Gyvybės šulinio“. Tai buvo vienintelis gėlo vandens šulinys, iš kurio buvo galima pasisemti vandens troškuliui numalšinti.

Aplankėme „Mažosios žemės“ 18-osios armijos gvardijos 8-osios šaulių brigados vadavietę, kurioje armijos politinio skyriaus viršininkas tuo metu pulkininkas L. Brežnevas 1943 m. gegužės 25 d. pravedė armijos, partinio aktyvo susirinkimą, įteikė karius kovinius apdovanojimus.

Karo baisumus, žiaurius mūsų „Mažosios žemės“ primena nedidelis žemės plotelis, išraižytas apšakų, su jautais bombų sproginų. Jis saugomas kaip paminklas būsimosioms kartoms.

Ekskursijos dalyviai padėjo gėlių puokštės prie obeliskų žuvusiems tarybiniam kariaus.

Prieš kelias dienas grupė vyndarių, vadovaujamų inžinierės-konstruktorės mokslinei informacijai Eugenijos Zibienės, buvo išvykusi ekskursijon į Saaremo salą.

B. Milaševičius

Liepos 11-13 dienomis Respublikinė dainų šventė

Traupiečiai važiuos į Vilnių

Atrodė, meno saviveikla Traupis lyg ir negarsėja. Tačiau, kai tik ateina kokios šventės ar jubiliejai, traupiečiai taip susitelkia, tokiu meno saviveiklos vakarus surošia, kad ne vieną nustebina. Stai kad ir per apylinkių kultūros dienas. Visi žinojo, kad Traupyje nėra meno vadovo, meno saviveikla lyg ir apimurusi. Tačiau, kai teko ruošti apylinkių kultūros dienas ir meno vadovas buvo surastas, ir savi-veiklininkų, pasirodo, čia daugiau, negu kur kitur. Ir stai už apylinkių kultūros dienų renginius traupiečiams buvo pripažinta antra vieta rajone.

Ateinantį antradienį Traupio pagyvenusių žmonių šokių kolektyvas išvažiuoja į Vilnių, į Respublikinės dainų šventės repetecijas. Vienintelis toks kolektyvas iš viso rajono. Visų peržiūrų, komisijų egzaminus tik jie vieni išlaikė.

— Tokio jau čia žmonės, jeigu ko imasi, tai degė de-ge, kad tik būtų gerai, kad gražiai pašoktų, gerai atsi-

nuotų, — sako jų vadovas Sigizmundas Kuprys.

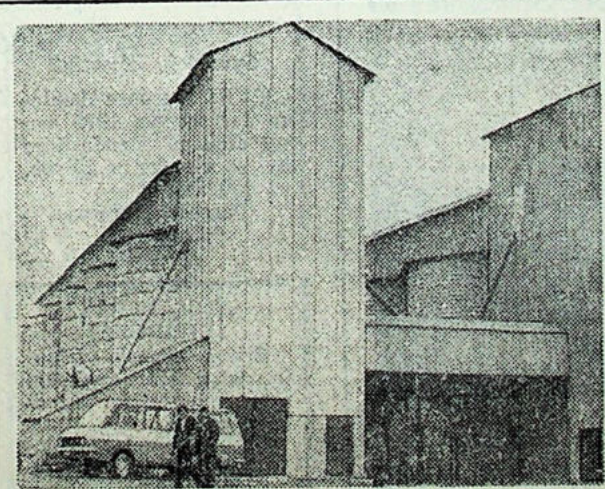
Jonas Juzėnas, Danutė Kizienė ir vadovas jau nebe pirmą kartą dalyvaus Respublikinėje dainų šventėje. S. Kuprys yra šokęs jaunimo tautinius šokius 1960 metų dainų šventėje, o D. Kizienė ir J. Juzėnas yra dalyvavę kaip dainininkai 1970-aisiais. Kiti kaip meno saviveiklininkai tokioje didelėje šventėje pasirodys pirmą kartą.

Daug margų audinių yra priaudusi Elena Juzėnienė. Jos darbus matėme apylinkės kultūros dienų surengtoje parodoje. Elena ir Jonas Juzėnai — jau seniai žinomi kaip meno saviveiklos entuziastai. Jie yra dalyvavę ir dramos būrelyje, ir apylinkės kultūros dienų etnografinėje vakaronėje. „Subatos vakarėlyje“ yra vaidinę, dainavę, šokę ir kiti šio kolektyvo nariai: kolūkio sandėlininkė Ona Manaikienė su vyru elektriku Kaziu Manaika, fermos darbuotoja Janina ir mechanizatorius Laimutis Grimžai, med. felčeris Romas Kizas su žmona.

Sokėjų ratelį papildė ir nauji nariai: mechanizatorius Albertas Stankelis su žmona lauko darbininke Teofilė, fermos darbuotojas Jeronimas Bernatonis su žmona Irena, „Vienybės“ kolūkio buhalterijos darbuotoja Rima Kuprienė. Vyriausias amžiumi šiame kolektyve Vladas Gvozda, šokantis su Onute Janulienė. Nors šiam šokėjui jau daugiau kaip 50 metų, tačiau žvalumu ir energija nenusileidžia patiems jauniausiems.

Ateinanti savaitė Traupio kultūros namų pagyvenusių žmonių šokių šokėjams bus gana įtempta. Laukia bendros repetecijos, o savaitės pabaigoje — atsakingas pasirodymas Respublikinėje dainų šventėje, skirtoje Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui. Šventės stebės tūkstančiai žiūrovų, o kiek dar jų sėdės prie televizoriaus ekranų!

Visi anykšteinai traupiečiams ir kitiems saviveiklininkams, vykstantiems į Respublikinę dainų šventę, linki kuo geriausios sėkmės.

Vilniečiai Kolūkių statybos projektavimo instituto specialistai paruošė 5 ir 25 tūkstančių tonų talpos grūdų sandėlių projektus. Šie sandėliai pritaikyti pirminiam grūdų valymui, džiovinimui ir saugojimui, mechanizuoti visi daug darbo reikalaujantys procesai. Priimant derlių, sandėlių aptarnauja trijų žmonių pamaina. Grūdų drėgnumą reguliuoja automatiniai prietaisai ir distancinė kontrolės sistema. Pirmą sandėlį pagal šį projektą Plungės šienainio bokštų gamybos ir montavimo tresto specialistai pastatė ir sėkmingai išbandė Plungės rajono „Socialistiniu keliu“ kolūkyje.

NUOTRAUJOJE: naujasis 5 tūkstančių tonų talpos grūdų sandėlys „Socialistiniu keliu“ kolūkyje.

V. Gulevičiaus (ELTA) nuotr.

Scenoje rostoviečiai

Šių metų liepos 7 dieną Anykščių kultūros rūmų scenoje numatė svečiuotis Rostovo valstybinis M. Gorkio dramos teatras. Rostoviečiai ketina anykšteinams parodyti A. Kazancevo 2-ju dalių spektaklį „Gyveno kartą...“ (Senas namas). Jį režisavo B. Granatovas, apipavidalino G. Belovas.

Spektaklyje vaidina RTFSR nusipelnę artistai A. Kržekovskaja, E. Kuznecova, I. Sveicer; RTFSR valstybinės premijos laureatė E. Serova; artistai J. Atarovas, A. Voroninas, M. Kazakova, A. Sviridovas, D. Ustinovas, T. Jablokova ir eilė kitų.

Spektaklio pradžia 20 valandą. Bilietai parduodami nuo 17 iki 20 valandos.

I. Dudonienė

Kultūros rūmų kasininke

KOLEKTYVINIS DARBAS

Fotomėgėjams ir profesionalams

Slandien su fotografija susiduriame kiekviename žingsnyje, fotonuotraukų rasime visuose namuose, ir ne daug besutiksim žmonių, kurie nėra turėję rankose fotoaparato. Fotografuoja daugelis, bet ne kiekvienam pavyksta geras nuotraukas padaryti. Fotografavimo įgūdžiai gal ir lengvai įgyjami, užtat gera dokumentinė, juo labiau meninė nuotrauka iš fotografo reikalauja gilesnių žinių apie kiekvieną fotografavimo proceso grandį, pažinti fotografijos prigimtį, savitumą, fotografijos techniką. Pasiskaityti lietuviškai ne ką tesurasi. Prieš dešimtmetį kita išleisti fotografijos vadovėliai tapę bibliografinė relikvija, ir aiškiai pasenę, nes fotografija glaudžiai susijusi su greitai besivystančiais mokslais — fizika, chemija.

Iš dalies šią spragą užpildė knygynų lentynose pasirodęs „Fotografijos vadovas“, kurio autorius žinomas fotomeistras P. Karpavičius. Knygoje medžiaga išdėstoma tuo nuoseklumu, kokių, paprastai, prieš fotografą iškyla klausimai įsivavinant fotoaparaturą, fotomedžiagas, jų apdirbimą. Pirmose knygos skyriuose

rašoma apie šviesą, jos prigimtį ir savybes, apžvelgiama fotoaparatu klasifikacija, pateikiama labiausiai paplitusių objektų parametrų lentelė.

Knygoje fotografas ras daug naujo ir įdomaus apie negatyvinį, pozityvinį procesus, fotografines, fototechnines medžiagas ir jų savybes,

*) P. Karpavičius. „Fotografijos vadovas“ V., 1980. „Mokslas“, 275 psl.

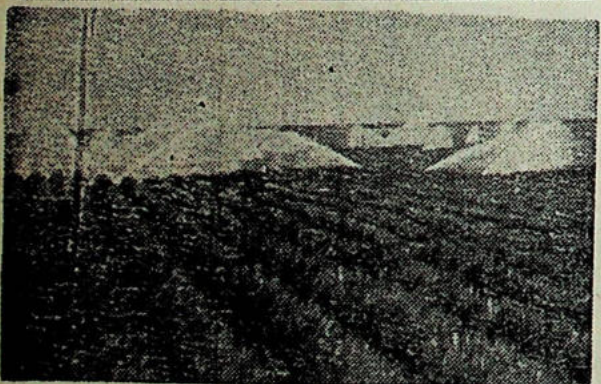
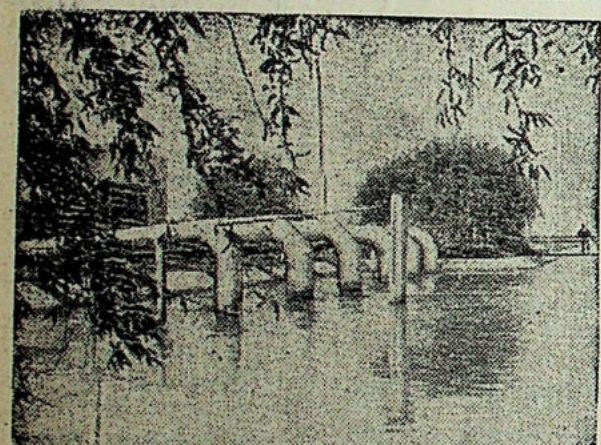
Šuo ne visuomet draugas

Šunys neretai suseraga pasiutligę, todėl vienas pirmausių reikalavimų — pastovus užtikrinimas, jog visi jie išsisaugą būty prižiūrimi arba laikomi aptvaruose. Komunaliniuose namuose šunis galima laikyti tik gavus visų laiptinės gyventojų sutikimą. Šunis išvesti pasivaikščioti galima tik ant trumpo pavadėlio su antsnukiu ir ne žmonių susibūrimo vietose. Savaimis suprantama, kad visi tie keturkojai privalo būti vakcinuoti nuo pasiutligės.

Ir visgi Kavarsko mieste dar tenka pastebėti pažeidimų. Buvo atvejų, kai miesto vaikai ėmėsi globoti benamus, ir vaikataujančius šunis. O juk tai kelia ypatingą grėsmę. Už šunų laikymo taisyklių pažeidimus miesto gyventojams numatytos nuo 10 iki 50 rublių dydžio baudos, kurias skiria vietos administracinės komisijos.

V. Bartkus

Kavarsko miesto LDT vykdomojo komiteto pirmininkas

Moldavijos TSR pasiekė paties aukščiausio šalyje laukų laistymo ir drėkinimo lygio. Šiuolaikinė plačiaburė technika, automatizuota laistymo valdymo sistema, melioratorių mokslinis darbo organizavimas įgalino drėkinti daugiau kaip 200 tūkstančių hektarų žemių.

NUOTRAUKOSE: Rybnicko drėkinimo sistemos siurblinė Nr. 5. Apatinėje nuotraukoje — Slobodzelksko rajono tarpkolūkinis sodas.

A. Grinko nuotr. TASS-o fotokronika

susipažins su naujausia fotografinių tirpalų receptūra.

Skyriuose apie spalvotąją fotografiją aprašomi spalvotosios fotografijos procesų optimalūs variantai, pateikiami inversinių filmų apdorojimo būdai, darbo metodai su užsieninėmis spalvotosiomis medžiagomis.

Dar 1957 m. P. Karpavičius už izopolichromijos išradimą buvo įrašytas į pasaulio fotografijos atradėjų ir foto tobulintojų sąrašą. Ir šiandien, vargu, ar yra labiau kvalifikuotas asmuo, daugiau kompetetingas kalbėti apie specialiąją fotografijos techniką, specialius fotomedžiagų apdorojimo būdus. Tad ypač sudomina skvius apie fotografiką, izoheliją, pseudosoliarizaciją, retikuliaciją, daugelį kitų fototechnikos bei fotomedžiagų apdorojimo būdus. Skyrius juo vertinamas, nes ankstesniuose fotografijos vadovėliuose apie tai nebuvo rašoma.

Knygos pabaigoje — fotografijos terminų ir fotocheminių medžiagų žodynėlis.

Si knyga — puiki dovana fotografams profesionalams ir labiau pasirususiems fotomėgėjams. Jeigu skaitydami ir nerasime atsakų į kurį nors klausimą, būkime atlaidūs autoriui, jį 275 puslapių sutalpinusiam ir taip daug naujo ir įdomaus apie fotografiją.

J. Jaunius

UŽSIENYJE

● Turtingiausioje gamtos išteklių Pietų Amerikos šalyje Paragvajuje yra vienas aukščiausių pasaulyje vaikų mirtinumas. Čia nesulaukę metų miršta 150 iš 1000 naujagimių, vidutinė žmonių gyvenimo trukmė siekia vos 30 metų.

● Nuo 1975 metų JAV suteiktų Egiptui įvairių kreditų ir paskolų bendra suma sudaro 4,15 milijardo dolerių.

● Gamybinis traumatizmas yra viena opiausių problemų Austrijos pramonės įmonėse. Kaip rodo statistikos duomenys, kas 40 sekundžių čia įvyksta nelaimingas atsitikimas.

(TASS-ELTA)

Gyventojų dėmesiai!

RVKS paruošų kontora dar superka 1979 metų derliaus standartines bulves ir moka po 20 rub. už 100 kg.

Paruošų kontoros direktorius

ALESANDRAI SVIRIDOVAI

Gilaus liūdesio valandą, staiga mirus mylimam vyrui, nuoširdžią užuojautą reiškia

Tarprajoninio karinio komisariato darbuotojai.

Mirus ANDRIUI GRO-MAKOVUI, reiškia nuoširdžią užuojautą šeima ir artimiesiems.

Viešintų būrelio medžiotojai

VARŽYBOS BUVO ATKAKLIOS

Tiek dalyvių varžybų šeiminkai, Anykščių sportinis techninis klubas, nesitikėjo: j LTSR motokroso pirmenybių trečiojo etapo varžybas suvažiavo 186 lenktynininkai, o dar teisėjai, svečiai...

Varžybos žadėjo būti atkaklios. Kauniečiai, savaite anksčiau atvažiavę, besitreneriuodami kelis motociklus spėjo „subirbinti“. Daugumai sportinės aistros dar nebuvo atvėsusios no Klainėdos etapo — Anykščiuose tikėjosi susigrąžinti prarastus taškus. Čia dar Anykščių STK viršininkas R. Bražiūnas paminėjo, kad nugalėtojų laukia vertingi prizai, asmeninės dovanos, nors nats slaptai galvojo, kad neblogai būtų, jei vienas, kitas Anykščiuose liktų.

Ir taip — pirmas berniukų užvažiavimas 50 kub. cm mopeda. 54 dalyviai pabiro trasoje. Sirgaliams nelengva buvo atsekti anykštėnų R. Puodžiūną, S. Repečką. Šie neapylė, stengėsi iš paskutiniųjų. Po abiejų užvažiavimų S. Repečkai teisejai pripažino trečiąją vietą. Jį aplenkė tik pirmaatskrinininkas V. Silys iš Kėdainių ir Vilniaus VJSTM auklėtinis G. Perednis.

Bene pirma kartą sudėtingoje Anykščių trasoje 125 kub. cm klasėje įėgas išbandė moto sporta pamėgusios moterys. Nugalėjo Vilniaus aukšto sportinio meistriškumo mokyklos auklėtinė Z. Gerulvė, antroji vieta atiteko Šiaulių STK atstovei A. Zinevičienėi, trečioji — Plungės STK lenktynininkei B. Janavičienėi.

125 kub. cm motociklų klasėje kovoti dėl Anykščių etapo nugalėtojo vardo į trasą išsiveržė 45 lenktynininkai. Kiek vėliau trasos atkarpo-

je vienas sirgalius manęs prašė nufotografuoti 45-ąjį numerį atliekantį su motociklu beveik akrobatinį šuolį, sako, „daugiau šitaip niekas nesugeba“. Šiuo numeriu važiavo kandidatas į sporto meistrus, Anykščių VJSTM auklėtinis Gintaras Petrauskas. Žiūrovai gėrėjosi šio sportininko meistriškumu, nekantriai sekė, kaip jis suko trasos ratą po rato.

— Kad tik motociklas atlaikytų, — aikčiojo kai kurie.

Pirmąjį užvažiavimą Gintaras baigė trečias, antrąjį — antras. Tai nulėmė jam šioje motociklų klasėje antroją vietą. Pirmoji ir trečioji atiteko vilniečiams A. Urbanavičiui ir G. Petkevičiui.

Daug įspūdingų akimirkų žiūrovams padovanojo lenktyniaujantys 250 kub. cm motociklais. Pirmuose užvažiavimų ratuose aštri sportinė kova įsiliepsnojo tarp sporto meistrų A. Serkšno, V. Karaliaus, V. Ražminslavičiaus ir TSRS rinktinės nario R. Paurio. Pastarąjį prieš užvažiavimą dar padrąsino tėvas — LTSR motociklų sporto federacijos prezidentas. Deja, žinomą lenktynininką, prieš savaite pasaulio pirmenybėse iškovojusį vienuoliką vietą, šį kartą sėkmė aplenkė — teko tenkintis ketvirtąją vietą. Nugalėjo klaidėdintis A. Serkšnas, Kauno respublikinio sportinio techninio jūrų klubo narvis V. Karalius, Vilniaus ASMM auklėtinis V. Ražminslavičius.

Pačiais galingiausiais 1000 kub. cm motociklais su priekabomis varžėsi 20 ekipažų. Ne visi sugebėjo abu užvažiavimus sėkmingai baigti, nuo vieno ekipažo motociklas net į Anykštą „pabėgo“.

Po abiejų užvažiavimų paaiškėjo nugalėtojai: Utenos rajoną atstovaujantys lenktynininkai A. Zlatkus ir R. Braknys, biržiečiai R. Striška ir A. Ausiejus, uteniškiai J. Kastanauskas ir V. Zabulis. Daug ištermės ir sumanumo trasoje parodė anykštėnai V. Cekuolis ir S. Mačys užėmė penktą, antrasis ekipažas — vienuoliką vietą.

Galutinai susumavus rezultatus, pirmoji vieta miestų grupėje atiteko Šiaulių STK, antroji — Kauno RSTJK, trečioji — Vilniaus ASMM komandoms.

Rajonų grupėje nugalėtojai tapo biržiečiai. Panevėžio bei Anykščių STK.

Vaiku jaunimo sportinių techninių mokyklų tarpe pri-
zas atiteko Anykščių VJSTM, antrąją-trečiąją vietas pasidalino Kauno ir Panevėžio VJSTM komandos.

Malonu, kad Anykščių etape į nugalėtojų tarpą pateko trasos bei varžybų šeiminkai. Pergalė pasiektė visas įėgas kolektyviai atidavė abiejų komandų nariai.

— Varžybos praėjo sklandžiai. Jomis patenkinti motociklininkai, trasoje pademonstravę visą savo meistriškumą ir ištermę. Žiūrovai turėjo progos stebėti gražią, įdomią sportinę kovą, reikia manyti, daugelis akimirkų jiems išliko ilgam atmintyje. — taip apie varžybas atsiliepi turintis visąsajunginę kategoriją Anykščių etapo varžybų vyr. teisėjas V. Severinas.

Sekmadienio vakare lenktynininkai atsiseikino su Anykščių trasa. Sekantis įėgu išbandymas — Šiauliuo-

J. Junevičius

„K. d.“ koresp.

Redaktorius pavaduotojas K. KAIRICKSTIS

VANDUTEI CEPUKIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės. L. ir J. Katina, A. ir B. Sulskai, V. ir A. Petrauskai, R. ir V. Juodeliai, A. ir R. Kuliešos

EMILIJAI PUODZIONIENEI

Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia „Atėities“ kolūkio valdyba.

BRONIUI KAUSPEDUI

Dėl mylimos mamytės mirties reiškia nuoširdžią užuojautą. Duknauskai, Karpavičiai, Bartšiai, Kapalinskienė, Baltušiai

SKAUDŽIAI GYVENIMO VALANDĄ, NETEKUS BRANGAUS ŽMOGAUS — MAMYTĖS, NUOŠIRDŽIĄ UŽUOJAUTĄ REIŠKIA VANDA SABALIENE IR BRONIUS KAUSPEDA.

A. G. A. Baršauskai, P. ir M. Leikos, J. ir A. Paviloniai, V. Vitulienė.

BRONIUI KAUSPEDUI

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia Tamošiūnai, Jurkštai, Zubrickai, Raišeliai, Kaulakiai, Jurgelioniai, Zvironai, Ciukšienė.

VANDAI CEPUKIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus brangios mamytės. L. ir J. Katina, A. ir B. Sulskai, V. ir A. Petrauskai, R. ir V. Juodeliai, A. ir R. Kuliešos

DĖL JONO SAMANO

mirties, gilaus liūdesio valandą nuoširdžią užuojautą savo širdimi ir liūdimu kartu.

O. ir L. Rasmočiai, S. ir K. Dambauskai, V. ir P. Binkiai, N. Seštokeris, L. ir A. Pabaros, B. ir J. Elvos

VANDAI CEPUKIENEI

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio administracija ir profsąjunginė organizacija.

VIKTORUI KOZLOVUI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei. Ramybės gatvės namo Nr. 9 laiptinės gyventojai

Nuoširdžią užuojautą reiškia BRONIUS KAUSPEDA,

mirus mylimai mamytei. Zlatkienė, Kisieliai, Gurnikai, Vasiliauskai, Kullavai, Užtupai

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 6-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuva Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuva, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262

Išleista antradieniais ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.243 Užsak. Nr. 1113